

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**ОНОВЛЕННЯ ЗМІСТУ, ФОРМ ТА
МЕТОДІВ НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ
В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ**

Збірник наукових праць

Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету

Випуск 42

Заснований в 1996 році

Рівне – 2009

ББК 74.20

О - 59

УДК: 37: 371: 372: 373: 374: 376: 378: 379

Оновлення змісту, форм та методів навчання і виховання в закладах освіти: Збірник наукових праць.

Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. Випуск 42. — Рівне: РДГУ, 2009. — 186 с.

Збірник наукових праць містить статті з проблем викладання мов і літератур світу, а також з теорії і методики виховання, професійної орієнтації, розвитку та навчання учнів і студентів.

Опубліковані матеріали можуть бути корисними для науковців, учителів, вихователів, практичних працівників освіти, керівників дошкільних і загальноосвітніх навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Пальчевський Степан Сергійович – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет).

Заступник головного редактора:

Янцур Микола Сергійович – кандидат педагогічних наук, професор (відповідальний секретар) (Рівненський державний гуманітарний університет).

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Бех Іван Дмитрович – доктор психологічних наук, професор, дійсний член АПН України (Інститут проблем виховання АПН України);

Вербець Владислав Володимирович – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Воробйов Анатолій Миколайович – кандидат педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Дем'янчук Анатолій Степанович – доктор педагогічних наук, професор, дійсний член АНВШ України (Міжнародний економіко-гуманітарний університет ім. академіка Степана Дем'янчука);

Карпенчук Світлана Григорівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Коваль Ганна Петрівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Литвиненко Світлана Анатоліївна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Лісова Світлана Валеріївна – доктор педагогічних наук, професор, дійсний член АПСН (Міжнародний економіко-гуманітарний університет ім. академіка Степана Дем'янчука);

Малафійк Іван Васильович – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Павлютенков Євген Михайлович – доктор педагогічних наук, професор (Запорізький обласний інститут післядипломної педагогічної освіти);

Пасічник Ігор Демидович – доктор психологічних наук, професор (Національний університет “Острозька Академія”);

Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Савчин Мирослав Васильович – доктор психологічних наук, професор (Дрогобицький державний педагогічний інститут ім. Івана Франка);

Терещук Григорій Васильович – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПН України (Тернопільський національний педагогічний університет ім. Володимира Гнатюка);

Тищук Віталій Іванович – кандидат педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ямницький Вадим Маркович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет).

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 4 від 27.11.2009 р.).

Збірник затверджений ВАК України як наукове фахове видання, в якому можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукового ступеня доктора і кандидата наук з педагогіки (постанова Президії ВАК України №1-05/7 від 9.06.1999 р. та додаток до постанови ВАК України від 11.10. 2000 р. № 1 – 03/8).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії. Рукописи рецензуються і не повертаються.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31. Рівненський державний гуманітарний університет

ISBN 966 — 7281 — 09 — 01.

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2009

з оволодіння ним. Для зміни такої ситуації важливо широко й регулярно спиратися на переклад під час вирішення усіх поточних навчальних завдань, звертаючи увагу на коротке, пояснення умов і шляхів досягнення правильного перекладу усного й письмового іншомовного мовлення, яке сприймається й відтворюється.

Спостерігається явна недооцінка можливостей перекладу. Це очевидно пов'язано з дефіцитом навчального часу і прагненням викладачів акцентувати увагу студентів на комунікативній діяльності.

Переклад варто використовувати переважно для семантизації лексичного матеріалу, перевірки правильності розуміння пояснень і вказівок викладача, аудіюваних або читаних текстів, для закріплення лексико-граматичних знань, формування навичок виявлення граматичних і смислових елементів.

Варто відшукувати можливості для розширення сфери застосування навчального перекладу. Особливу увагу необхідно звернути на використання домашніх завдань. Саме тут є резерв для значного збільшення роботи студентів над перекладом. Загострена увага до навчального перекладу сприятиме зростанню рівня їхньої теоретичної іншомовної підготовки, усвідомленості оволодіння виучуваною мовою, що обов'язково позитивно вплине на результати практичного засвоєння іншомовної мовленнєвої, комунікативної діяльності.

Реалізація викладених можливостей навчального перекладу значною мірою залежать від рівня психолого-педагогічної підготовки викладача, від його знання і врахування психологічних особливостей здійснення перекладу у процесі навчання студентів різних видів іншомовної мовленнєвої діяльності.

Незважаючи на неоднозначне ставлення до ролі перекладу в навчальному процесі, він використовується достатньо широко. Власне жодна навчальна дія пов'язана зі сприйняттям чи відтворенням усного і письмового іншомовного мовлення, не обходиться без його використання. Викладачеві необхідно передавати таке розуміння своїм студентам, формувати у них відповідальне і зацікавлене ставлення до перекладу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вихристюк Л.С. Вступ до перекладознавства : Навч. посібник. – К.: М-во освіти і науки України, 2001. – 175с.
2. Вороний М.К. З приводу перекладу // Урок української. – 2003. – №10. – С 55-56.
3. Гром'як Р. Літературознавча компаративістика та перекладознавство: дотичний, перетин, колізії / Слово і час. – 2002. – №8.
4. Беляев Б.В. Очерки о психологии обучения иностранным языкам. – М.: Просвещение, 1965.
5. Зимняя И.А. Психологические аспекты обучения говорению на иностранном языке: Пособие для учителей средней школы. – М.: Просвещение, 1978.
6. Консультирует проф. Н.И. Жинкин // Иностранные языки в школе. – 1966. – №2.
7. Леонтьев О.О. Методика обучения иностранным языкам. – М.: Просвещение, 1975.
8. Плахотник В.М. Навчання іноземних мов у середній школі : концепція та її реалізація // Іноземні мови. – 1995. – №1.

Резюме. В статье рассматриваются проблемы психолого-педагогических возможностей учебного перевода и условия их реализации. Обращено внимание на роль перевода и эффективность использования его в учебном процессе.

В статье анализируется психологическая сущность учебного перевода, условия и пути успешного им овладения и практического использования.

Ключевые слова: учебный перевод, профессиональный перевод, иноязычное говорение.

The summary. Problems of psychological-pedagogical possibilities of educational translation and conditions of their realization are studied in this article. It is paid attention to the rule and it's effective using in the educational process.

Psychological essence of the educational translation, conditions and ways of it's successful mastering and practical using are analyzed in the article.

Key words: educational translation, professional translation, foreign speech.

Одержано редакцією 22.10.2009 р.

УДК: 371.124:37.011.31

О.І. ШУРИН

ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ У ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ

Резюме. Розглянуті професійні якості вчителя, які є основою забезпечення якісної освіти. Зокрема, основна увага приділена дослідженню педагогічної культури вчителів як професійно важливої характеристики педагога.

Ключові слова: культура, педагогічна культура, психолого-педагогічна компетентність, культура професійної поведінки, культура професійної поведінки, освіта, виховання, педагогічна діяльність.

Сучасний стан розвитку освіти вимагає нових професійних компетенцій, оволодіння ними і впровадження у практику. Ці чинники призводять до змін у технологіях професійної підготовки майбутніх

вчителів. Важливого значення набуває поняття педагогічної культури вчителя, яка є однією з підсистем людської культури. Джерелами педагогічної культури є повсякденний досвід і його осмислення у народних традиціях, філософських вченнях і т.п.

Проблему формування педагогічної культури досліджували А. Барабанщиков, В. Белін, О. Бондаревська, М. Букач, О. Гармаш, В. Гриньова, Т. Іванова, І. Ісаєв, Н. Крилова, Н. Кузьміна, В. Максимова, О. Рудницька, В. Сластьонін, М. Тарасевич, Н. Щуркова, Д. Яковлева та інші вчені, на думку яких педагогічна культура виступає частиною загальної культури. Педагогічна культура – характеристика не лише власне особистості вчителя, а й його діяльності, система педагогічних цінностей і професійної поведінки педагога.

Метою нашої статті є аналіз психолого-педагогічної літератури для розкриття сутності педагогічної культури, як важливої професійної якості вчителів, а також теоретичне обґрунтування формування педагогічної культури у майбутніх вчителів.

Педагогічна культура базується на загальній культурі. Саме суспільство визначає цілі і зміст процесу освіти і виховання. Можна сказати, що вчитель здійснює інтелектуальний зв'язок між поколіннями і є носієм суспільно-історичного досвіду. Культура є результатом особистісного розвитку, який є показником духовних сил і здібностей, рівню їх прояву в професійній діяльності, характером ціннісних орієнтацій на конкретному етапі розвитку особистості. Для вчителя процес загальнокультурного розвитку пов'язаний з проявом особистої активності, стремління до розширення свого кругозору й ерудиції, самовиховання.

З соціально-педагогічної точки зору педагогічна культура – це соціальне явище, яке включає особливості міжпоколінної та педагогічної взаємодії, матеріальні та духовні цінності освіти і основна її функція, яка здійснюється через педагогів, батьків, – передача досвіду молодому поколінню.

Культуру професійної поведінки, гуманне ставлення до дитини, психологічну і педагогічну компетентність, професійну обізнаність, творчість у діяльності вважають ознаками педагогічної культури.

Зміст педагогічної культури полягає у реалізації творчого потенціалу, моральному і духовно-культурному самовдосконаленні, культурно-етичній діяльності, моральній відповідальності, вмінню будувати стосунки з вихованцями, батьками, колегами, усвідомленні власної відповідальності і соціальної значущості професії [4, 59].

Педагогічна культура передбачає дотримання вчителем норм моралі, педагогічної етики, тактовності, неупередженого ставлення до учня за будь-яких обставин. Показниками педагогічної культури є: гуманістично-педагогічна позиція у ставленні до учнів; психолого-педагогічна компетентність; розвинене педагогічне мислення; володіння педагогічними технологіями; обізнаність у сфері предмета викладання; творча педагогічна діяльність; самоаналіз власної педагогічної діяльності; культура професійної поведінки; культура спілкування; саморегуляція власної діяльності.

В. Гриньова, І. Ісаєва, Н. Крилова та ін. виділяють поняття «професійної педагогічної культури» як трактують, як «інтегративну сукупність фізичних, інтелектуальних, загальнокультурних і моральних якостей, професійних знань і вмінь, необхідних для успішної навчальної та виховної роботи» [2, 358].

Під педагогічною культурою вчителя розуміють систему професійних педагогічних знань, умінь, навичок, здібностей вчителя, манеру його професійної поведінки і діяльності.

Педагогічна культура – це певний ступінь опанування вчителем соціокультурного досвіду людства, це знання методології науки та уміле застосування її на практиці, це знання психології для розуміння кожного учня (В.Сухомлинський).

Педагогічна культура вчителя передбачає наявність певних педагогічних цінностей, творчого здійснення педагогічної діяльності, високий рівень гуманістичної спрямованості особистості вчителя, розвинуте педагогічне мислення, освіченість педагога, схильність до аналізу власної діяльності, культуру професійної поведінки вчителя, системність педагогічної діяльності.

Під педагогічною культурою ми розуміємо рівень оволодіння учителем педагогічною теорією і практикою. Педагогічна культура включає в себе ряд якостей, які повинні бути притаманні вчителю, зокрема: гуманістична позиція вчителя по відношенню до дитини; культура професійної поведінки; здатність до саморозвитку і саморегуляції власної поведінки; розвинене педагогічне мислення; психолого-педагогічна компетентність; освіченість; творча діяльність; володіння педагогічними технологіями.

У дослідженнях вчених (О. Барабанщиков, О. Бондаревська, М. Букач, В. Гриньова, О. Захарченко, Н. Крилова, С. Муцинов, В. Радул, О. Рудницька) визначені наступні компоненти педагогічної культури:

1. Когнітивний компонент (система знань про природу, суспільство, людину, способи їх взаємодії, на основі яких в учнів формуються світоглядні уявлення).
2. Аксіологічний компонент (система ціннісно-сміслових і нормативно-регулятивних настанов світових і національних культур результатом якої є виховання в учнів загальнолюдських цінностей і формування власних ціннісних орієнтацій).
3. Комунікативний компонент (система оволодіння формами і засобами комунікації, основними законами спілкування в соціумі і їх застосування в професійно-педагогічному спілкуванні).
4. Праксеологічний компонент (система опанування принципами професійного функціонування людини, прийнятими в суспільстві формами і технологіями діяльності, їх професійно-педагогічний синтез).
5. Суб'єктивний компонент (система саморегуляції особистісного і професійного розвитку, інтелектуальної і діяльної самоорганізації учнів) [6, 162].

Відтак, педагогічна культура є частиною загальнолюдської культури, яка поєднує в собі духовні і матеріальні цінності освіти і виховання, способи творчої педагогічної діяльності [5, 101.].

На важливості культурного рівня вчителя наголошував і Д. Ніколенко. В дане поняття він включав культуру поведінки, мови, праці, високий рівень свідомості й самосвідомості, самокритичності, вимогливості до себе, самооцінку. Д. Ніколенко вважав, що «найважливішою особливістю педагогічної культури є почуття любові до дітей. Це – основа педагогічної готовності особистості до праці вчителя ... Справжній учитель завжди глибоко переживає процес навчання і виховання дітей, його хвилювання передаються учням і виховують їх. Взаємодія почуттів учителів і учнів буває ефективною тоді, коли вчитель володіє своїми почуттями, особливо афективними станами, настроями і пристрастями. Педагог свої почуття повинен виявляти цілеспрямовано, підпорядковуючи їх виховним завданням» [1, 27].

Формуванню педагогічної культури у майбутніх вчителів сприяють наступні умови:

- навчально-педагогічна направленість учителя;
- постійне накопичення психолого-педагогічних знань;
- розвиток педагогічної рефлексії і педагогічного стилю мислення;
- формування індивідуального стилю педагогічної діяльності;
- вивчення вчителем досвіду колег, своїх попередників і узагальнення власного педагогічного досвіду;
- формування потреби в професійно-педагогічному самовдосконаленні і самоосвіті [6, 154].

О. Рудницька визначає дві функції педагогічної культури:

1. Самоцільова – культурний і духовний розвиток вчителя.
2. Інструментальна – рівень фахової підготовки [3, 174].

Відтак, педагогічна культура вчителя – це сукупність його особистих якостей, вмінь і навичок у професійній діяльності, загальнокультурного розвитку. Педагогічна культура сприяє засвоєнню загальнокультурного досвіду людства відповідно до педагогічної професійної діяльності з врахуванням особистісних якостей майбутніх вчителів.

Рівень сформованості педагогічної культури визначається ступенем сформованості її компонентів: педагогічних позицій, професійних знань та педагогічного мислення, професійної поведінки вчителя. Вчитель якому властива педагогічна культура характеризується професійним здійсненням педагогічної діяльності, володіє необхідними професійними якостями та уміннями, творчістю у здійсненні діяльності. Такому вчителю властива професійно-адаптивна поведінка, він володіє знаннями і вміннями, необхідними для здійснення педагогічної діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ніколенко, Д.Ф. Учитель радянської школи / Д.Ф. Ніколенко. – К. [НПЦ Перспектива], 1979. – 46 с.
2. Педагогічний словник [ред.-упоряд. М.Д. Ярмаченко]. – К.: Пед. думка, 2001. – 516 с.
3. Рудницька, О.П. Емпатія в структурі підготовки майбутнього вчителя / О.П. Рудницька // Теоретичні питання освіти та виховання. — Суми, 1997. — № 5. — С.174–182.
4. Гуманитарная наука как предмет философско-методологического анализа (материалы «круглого стола») // Вопр. философии. – 2007. – № 6. – 72 с.
5. Бондаревская, С.В. Педагогика / С.В. Бондаревская, С.В. Кульневич. – М., Ростов-на-Дону, 1999. – 238 с.
6. Мижериков, В.А. Введение в педагогическую деятельность: Учебное пособие для студентов педагогических учебных заведений / Мижериков В.А., Ермоленко М.Н. – М.: Педагогическое общ-во России, 2002. – 268 с.

Резюме. Рассмотрены профессиональные качества учителя, которые являются основой обеспечения качественного образования. В частности, основное внимание уделено исследованию педагогической культуры учителей, как профессионально важной характеристике педагога.

Ключевые слова: культура, педагогическая культура, психолого-педагогическая компетентность, культура профессионального поведения, образование, воспитание, педагогическая деятельность.

The summary. Professional qualities of teacher, which are basis of providing of high-quality education, are considered. In particular, basic attention is spared research of pedagogical culture of teachers as professionally to important description of teacher.

Key words: culture, pedagogical culture, psikhologo-pedagogichna competence, culture of professional conduct, culture of professional conduct, education, education, pedagogical activity.

Одержано редакцією 12.10.2009 р.

УДК: 37: 004

І.С. ВОЙТОВИЧ, Ю.В. БАТИШКІНА

КОМП'ЮТЕРНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В РЕАЛІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНИХ І НАУКОВИХ ПРОЕКТІВ У ПЕДАГОГІЧНИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Резюме. У публікації розглядаються проблеми використання комп'ютерних інформаційних технологій у навчальному процесі педагогічних університетів під час впровадження методик проектів. Пропонується визначити тематику проектів студентів за темами кваліфікаційних робіт, що дозволяє посилити мотивацію

ЗМІСТ

Бабік О.С. Професіоналізм вчителя як важливий фактор при навчанні іноземної мови у дошкільному навчальному закладі.	3
Ботвінко О.М. Використання комп'ютерних технологій у процесі навчання іноземної мови в загальноосвітній школі.	7
Гронь Л.В. Вимоги до іншомовних текстів для розвитку вмінь розповіді на початковому ступені навчання на мовних факультетах вищих навчальних закладів.	11
Коломієць Н.М. Прийоми Блейна Рея в методі природовідповідності Джеймса Ашера.	15
Коржженевська О.В. Організація самостійної роботи учнів – важливий фактор інтенсифікації навчального процесу.	19
Салюк І.Я. Особистісно-орієнтований підхід у детермінації розвитку іншомовного мовлення школярів.	23
Кропивко І.М., Снічук О.А. Використання ресурсів і послуг мережі Інтернет у викладанні іноземних мов.	28
Цаль Т.В. Використання методів педагогічного стимулювання на початковому етапі навчання іноземної мови у вищому навчальному закладі та новітні технології.	36
Чорнолоз О.О. Теоретичні основи викладання чеської мови для студентів-філологів у вищому навчальному закладі.	41
Якимчук А.В. Рефлексивні механізми навчання підлітків англomовної комунікації.	44
Волошун А.А. Проблеми застосування сучасних технологій в процесі засвоєння лексики на початковому етапі викладання іноземної мови.	50
Зінчук І.В. Зорова наочність як засіб семантизації іншомовної лексики.	53
Мороз Л.В., Кушнір Н.В. Специфіка роботи над термінами на заняттях іноземної мови у вищому навчальному закладі.	58
Мороз Л.В., Паішко І.О. Основні питання принципів і критеріїв відбору та засвоєння лексичного мінімуму студентами немовних спеціальностей вищих навчальних закладів.	63
Ніколайчук Г.І. Особливості діалогу в процесі формування комунікативних умінь дитини дошкільного віку.	65
Середюк Л.А. Використання автентичної газетної хроніки на уроках німецької мови.	70
Турко І.-М.Б. Теоретичні аспекти вивчення творчості поетів-імажистів у вищих навчальних закладах.	72
Бричок Б.П. Використання інтерактивних технологій у процесі професійної підготовки вчителів початкових класів.	77
Джеджера К.В. Удосконалення мовлення як проблема формування культури спілкування студентів у вищих навчальних закладах.	80
Дуброва А.С., Снічук О.А., Трофімчук В.М. Принцип взаємопов'язаного навчання різних видів мовленнєвої діяльності з урахуванням їхніх особливостей і прискореним навчанням сприйняття мовлення.	83
Кочубей О.С. Особливості формування іншомовної компетенції студентів-філологів у вищому навчальному закладі.	85
Мазурок О.М. Інноваційні методи навчання іноземних мов у вищій школі в контексті гуманістичної парадигми освіти.	89
Мороз Л.В., Ковалюк В.В., Черуха Н.В. Інтерпретація закономірностей засвоєння іншомовних слів студентами немовних спеціальностей вищих навчальних закладів.	92
Павелків К.М. Філософські та загальнотеоретичні засади дослідження проблеми формування рефлексивної культури майбутнього вчителя.	95
Перішко І.В. Розвиток інтелектуальних здібностей обдарованих школярів на основі проектно-іншомовної діяльності.	100
Пивоварчук Т.О. Фактори розвитку комунікативних здібностей студентів.	106
Тадєєва М.І., Пархомчук М.М. Рання іншомовна освіта в європейських педагогічних традиціях.	109
Воробйова Л.М. Психолінгвістичні аспекти навчання іноземних мов.	113
Гончарук Р.А. Роль перекладу у міжкультурній комунікації і педагогічній соціалізації.	117
Янциур Л.А. Формування інтересу до образотворчої діяльності в системі дитячий садок-школа.	122
Дуброва А.С., Трофімчук В.М. Психолого-педагогічні можливості навчального перекладу і умови їхньої реалізації.	126
Шурин О.І. До питання формування педагогічної культури майбутніх вчителів у процесі фахової підготовки.	129
Войтович І.С., Батишкіна Ю.В. Комп'ютерні інформаційні технології в реалізації навчальних і наукових проектів у педагогічних вищих навчальних закладах.	131
Шутяк В.Г. Формування у молодших школярів позитивного ставлення до праці.	135
Полицук Н.В. Особистісно-орієнтована технологія навчання при підготовці фахівців з технологічної освіти.	139

Яциур М.С. Курсова робота з методичних дисциплін у кредитно-модульній системі організації навчального процесу.	141
Герасименко О.А., Герасименко Н.П. Методи реалізації пошуково-дослідницьких проектів на заняттях з трудового навчання у 7-9 класах з використанням інформаційно-пошукових технологій.	147
Трофімчук Л.О. Проблема оптимального вибору методів активізації пізнавальної діяльності учнів у процесі позаурочних занять.	152
Грипич С.Н. Моральне виховання молодших школярів і дитяча література (психолого-педагогічний погляд на проблему).	156
Попчук О.В. Інноваційні технології навчання як умова розвитку професійної культури майбутніх фахівців документознавства та інформаційної діяльності.	160
Трофімчук В.М. Сутність і класифікація художньо-конструкторських знань та умінь старшокласників, які формуються у процесі трудового навчання.	164
Войтко А.І. Педагогічна підтримка професійного самовизначення учнів 8-9 класів на основі професійних проб.	168
Сіпайло В.О. Використання сучасних систем крою проектування одягу при підготовці майбутніх вчителів технологій.	173
Мохнюк Р.С. Формування громадянської культури студентства – проблема сучасного виховання.	178
Відомості про авторів.	183

Наукове видання

ОНОВЛЕННЯ ЗМІСТУ, ФОРМ ТА МЕТОДІВ НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Збірник наукових праць

Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету

Випуск 42

Заснований у 1996 р.

Відповідальний редактор збірника Мороз Л.В..

Відповідальний за підготовку збірника до видання Янцур М.С.

Технічний редактор Кравчук В.Ю.

Комп'ютерна верстка Хильчук Т.К.

Здано до набору 25.10.2009 р. Підписано до друку 27.11.2009 р.

Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.

Ум. друк. арк. 30,6. Обл. вид. арк. 31,2. Замовлення № 79/1. Наклад 120.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31

Рівненський державний гуманітарний університет, кафедра професійної педагогіки і
трудової підготовки (к. 98, тел. 22-11-18)

Віддруковано в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету
33028 м. Рівне, вул. С.Бандери, 12, тел. 26-48-83

О – 59 **Оновлення змісту, форм та методів навчання і виховання в закладах освіти: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. Випуск 42.— Рівне: РДГУ, 2009. — 186 с.**

ISBN 966 — 7281 — 09 — 01.

Збірник наукових праць містить статті з проблем викладання мов і літератур світу, а також з теорії і методики виховання, професійної орієнтації, розвитку та навчання учнів і студентів.

Опубліковані матеріали можуть бути корисними для науковців, учителів, вихователів, практичних працівників освіти, керівників дошкільних і загальноосвітніх навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

УДК: 37: 371: 372: 373: 374: 376: 378: 379

ББК 74.20